

standse ved Slagelse, efter at det er blevet Anudepunkt for en Bane og ventelig snart bliver det for to Baner til.

Ordføreren (Tutein): Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, fordi der var et enkelt Punkt, som jeg glemte at omtale i mit tidligere Foredrag. Det angaar den paatænkte ny Natforbindelse over Gedser, idet nemlig den højtærede Minister ved Forhandlingerne om denne Sag har meddelt Udvalget den Kontrakt, som er sluttet med et tyst Dampskibsselskab, angaaende baade den bestaaende Fart og den udbibede Fart. Denne Kontrakt foreligger for Tinget, men den er ikke trykt, og jeg anser det derfor for urigtigt at omtale Enkeltighederne i den. Jeg ønsker blot at udtale, at naar Udvalget i det hele taget har sluttet sig til den forelagte Plan og er gaaet ind paa de Bevillinger, som ere en Følge af denne, saa indeholder dette ikke nogen Billigelse af eller nogen Beundring for den bestaaende Kontrakt med det tyste Dampskibsselskab. Udvalget kritiserer ikke paa nogen som helst Maade den højtærede Indenrigsministers Fremgangsmaade ved Afsluttelsen af denne Kontrakt, idet man indrømmer, at Banstikligheden ved dette Spørgsmaal har ligget paa ganske andre Steder end ved denne Overenskomst med Dampskibsselskabet. Men da denne Kontrakt kun gælder for et indskrænket Antal Aar, nemlig kun for 10 Aar fra den Dag, da Farten begyndte, saa vil man reservere sig Retten til, naar Kontrakten udløber, at søge at faa en anden Ordning af Forbindelsen. Altsaa, jeg vilde sige, at Tilrædelser af hele den af den højtærede Minister forelagte Plan ikke indeholder nogen særlig Billigelse eller særlig Glæde over den Kontrakt, der er truffen med det tyste Dampskibsselskab.

Korsgaard: Jeg ønsker at sige et Par Ord angaaende det Spørgsmaal, der er rejst ved Samraad om Havneanlæg ved Kattegat, hvilket staar under Nr. 230 i Betænkningen. Den ærede Ordfører hrede, at man i og for sig ikke havde noget imod, at Havnen blev anlagt, men at man i Udvalget havde haft forskellige Betæneligheder, navnlig af teknisk Art, og at man tvivlede om, at Havnen kunde anlægges paa den Maade, som er foreslaaet. I hvert Fald skulde den anlægges saaledes, at den kunde holde. Jeg tror, at den ærede Ordfører ved denne Udtalelse er gaaet noget videre, end i hvert Fald alle Udvalgsmedlemmerne ville gaa med til. Naar den ærede Ordfører sagde, at man paa ingen Maade har udtalt sig imod en Havn ved Anholt,

og dette saa ret naturlig forstaas saaledes, at man gaar ind paa den Havn, for saa vidt de tekniske Banstikligheder fjernes, saa tror jeg ikke, at den ærede Ordfører har Ret til at tale i hele Udvalgets Navn, i hvert Fald vil jeg sige, at jeg har andre Betæneligheder ved Anholt Havn end de tekniske. Jeg frygter for, hvis man binder sig til en Udgift der af ca $\frac{1}{2}$ Million Kroner — det Overslag, der foreligger for Havnen ved Dræthøj paa Anholt, lyder paa 465,000 Kr., og det andet Projekt, hvormed der har været Tale, lyder paa 6 à 700,000 Kr. —, at man ved at gaa ind paa saa stor en Bevilling til en enkelt Havn vil standse Udviklingen af de mindre Havneanlæg omkring ved vore Kyster. Jeg vil ikke beskrive, at Havnen paa Anholt jo nok kan have Betydning for Fiskeriet, men jeg er enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valokres (Tauber) i hans Ytring om, at denne Havn paa Anholt maatte vil blive af fuldkommen saa stor Interesse for Svenskerne som for Danstkerne, thi naar vi anlægge Havnen, er det jo indlysende, at den maa staa aaben for alle de Fiskere, der fiske i Kattegat, af hvilken Nationalitet de end ere. Men det forekommer mig, at naar vi anvende vore egne Penges, skulde vi først og fremmest tænke paa Landets Fiskeribefolkning og Forholdene ved vore Kyster, der ere alt andet end fordelagtige for Fiskerne. Jeg hørte med stor Interesse det ærede Medlem, der sidder her ved Siden af, det ærede Medlem fra Hjørring (Jungersen), i Gaar tale om de næsten utrolige Banstikligheder, Fiskerne have at kæmpe med i det vestlige og nordlige Jylland. Saa store Banstikligheder er der vel ikke for Fiskerne i Kattegat, men have de end ikke saa store Besværigheder, som Fiskerne ved Skagerrak og Vesterhavet, idet der i Kattegat ikke er de farlige Revler at komme over, saa er det dog trist at se, at ved vore fiskerige Farvande og paa de Steder, hvor der lever en dygtig Fiskeribefolkning, er man endnu stillet under saa primitive Forhold, at naar man skal have sin Baad lagt for Anker, er man nødt til at slæbe den paa Land, og lige saa stort Mas har man igen, naar man vil ud med Baaden for at fiske. Det er meget trist at se paa, og det er noget, som saa vidt mig bekendt finder Sted mange Steder ved Kattegat. Forholdet er paa hele Sjællands Nordkyst, altsaa paa Strækningen fra Helsingør og ud til Sjællands Odde, omtrent af denne Beskaffenhed. Jeg tror, at det første, der ligger for, naar vi skulle arbejde paa Fiskeriets Fremme, er at stasse Tilflugtssteder for Fiskerne rundt om ved Kysterne, hvor der er nogenlunde Vejlighed